

ἜΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ἌΡΙΘ. 189
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς εφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλείους, ὅπου ἦν τῶς 6 Ἄρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1882.

Τὸ πέμπτον κόμμα δύναται νὰ καυχᾶται ἐπὶ μεγάλη καὶ πολλῇ πολιτικῇ ἠθικότητι· ὅπου στρεψή τις τοῦ ὀφθαλμοῦ, βλέπει πεμπτοκομμίτας ἐντίμους καὶ μεταξὺ τῶν διαφυλάκων αὐτῶν καὶ μεταξὺ τῶν τραπεζιτῶν. Τὸ παράδειγμα παρέχουσιν οἱ ἀνώτεροι ἀρχηγοί. Ὁ κ. Τρικούπης πολιτευόμενος, ὅσον τὸ δυνατόν ἐπιφειλέστερον πρὸς τὴν Τράπεζαν εἶνε βεβαίως ὁ ἀρχογωνιακὸς λίθος τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς. Ὁ κ. Λομβέρδος ἔχων τὴν παλαιὴν τὸ ὅποσον ἔχει εἶνε βεβαίως ἐντιμότερος πολιτικός. Ὁ κ. Πάλλης στηρίζων τὴν ἐπιτροπὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κατωτάτης κοινωνικῆς ὑποστάσεως ἦνε βεβαίως καὶ αὐτὸς ἐν πρότυπον. Ὁ κ. Σκουλούδης μετὰ τὰ περὶ Κωπαίδος ἄθλα δύναται καὶ αὐτὸς ἐπαξίως νὰ διακηρύξῃ τὸν τίτλον τοῦ τιμίου πολιτικοῦ.

Ἐνεκὰ τῆς πληθούσης ταύτης τιμιότητος τὸ πέμπτον κόμμα ἐν ταῖς λόγοις καὶ ἐν ταῖς ἀρθροῖς τῶν εφημερίδων του ἔχει ὡς σύμβολον μοναδικὸν τὴν πολιτικὴν τιμὴν καὶ ἐπομένως φυσικώτατον εἶναι νὰ ἀποδίδῃ εἰς τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ τὸ ἀντίθετον λάβρον. Τόσον δὲ ἐφυσιώθησαν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ κόμματος τοῦτου ὑπὸ τῆς πολιτικῆς τιμῆς, ὅτε εἰαστος πεμπτοκομμίτης μικρὸς ἢ μέγας ἀποτελεῖ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἱεροκέρυκα καὶ ἠθικοδιδάτκαλον. Ἡ ὄψις δίδεται ἀνωθεν πάντοτε καὶ τὰ ἔσχατα ἀεὶ ἐπαναλαμβάνουσι τὸν παλῶν ὡς διὰ γαλβανισμοῦ. Ἡ τιμὴ, τῆς τιμῆς εἶνε ἡ γραμματικὴ τοῦ πέμπτου κόμματος· ἀλλ' ἡ ἀριθμητικὴ αὐτοῦ διαφέρει ὀλίγον τι· 50 ἔτη προνόμιον τῆς Τραπεζικῆς ψηφισθὲν 14 ἔτη πρὸ τῆς λήξεως τοῦ πρώτου· 90 χιλιάδες στρέμματα εἰς τὸν κ. Σκουλούδην καὶ 22 ἑκατομμύρια ἀχρηστοὰ χηρτονομίσματα ὡς δάνειον εἶναι ἀριθμοὶ πεμπτοκομμίται καὶ αὐτοί.

Ἄλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη αἱ λόγοι νὰ συμφωνῶσι πρὸς τὰ πράγματα διὰ νὰ ἦνε κόμμα τι πολιτικὸν τιμίον· ἡ πολιτικὴ πολλὰς ἀντιθέσεις ἐπιτρέπει· καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τιμὴν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ ἡ ἀτιμία, ἀρκεῖ νὰ φέρῃ εἰς πολιτικὴν ἐπιτυχίαν. Τὸ κλέπτειν βεβαίως λέγεται περὶ τῶν σφετεριζομένων τὴν ξένην ἰδιοκτησίαν ἰδιωτῶν· ἀλλὰ περὶ τῶν σφετεριζομένων τὴν ἀλλοθρίαν περιουσίαν πολιτευομένων ἄλλος λεκτικὸς ἔρος ἐπικρατεῖ· οὗτοι λέγονται βουλευταὶ καὶ ὑπουργοὶ καὶ τίμιοι πολιτευόμενοι καὶ πεμπτοκομμίται. Τὸ ἀπατᾶν ἓνα ἢ δύο ἀνθρώπους δὲν εἶναι ἐπιχείρησις πολιτικὴ· τὸ πολὺ πολὺ γίνεται ὑπὸ κοινῶν τινῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ ψυγεῖν· ἀλλὰ τὸ ἀπατᾶν ὀλόκληρον ἔθνος καὶ ὀλόκληρον κοινωνίαν εἶναι ἐπιχείρησις ἐνδοξος καὶ δύναται εὐτόλμως νὰ τὸ πράξῃ οἰονδήποτε ὑπουργεῖον, ἔστω καὶ τὸ τιμιώτερον, οἷον εἶνε τὸ παρὸν.

Καὶ ἐπειτα ἀποροῦμεν διατί πρὸ ἡμῶν κατέπεσε τὸ αἶσθημα τῆς προσωπικῆς τιμῆς καὶ ὀνομαζόμεθα Ρουφιό· τόσα εἶδον οἱ ἄνθρωποι τελούμενα κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπουργὴν μεταβολὴν ἐν ὀνόματι τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς τιμῆς, ὥστε τῇ ἀληθείᾳ ἂν μίαν εἰσέτι τοιαύτην περίοδον τιμιότητος διατρέξωμεν, ἐλπίς ὑπάρχει νὰ ἀπαλλαγῶσι πλέον τὰ κόμματα ἀπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐπικαλῶνται τὴν τιμὴν διὰ νὰ θριαμβεύσωσι.

Διὰ νὰ μὴ φθίσωμεν εἰς τὴν τοιαύτην ἐνδοξὴν καὶ γραικτικὴν περιωπὴν, πρέπει ἡ κοινωνία, ἢτι· ὁσημέραι· βαθύτερον χωρίζεται ἀπὸ τῶν κομμάτων νὰ ἀπαγορεύῃ εἰς τὰ ὑπάρχοντα κόμματα νὰ λαλῶσι περὶ ἠθικῆς καὶ τιμῆς. Εἰς στιγματικῆς ἐλάττης ποτὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Σπαρτιατῶν γλώσσαν σώφρονα καὶ ἐντίμον· οἱ Σπαρτιάται· ὅμως, οἷτες εἶχον τότε τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς ἰσχυρότατον, ἀπῆτησαν διὰ κριτογῶν νὰ κατέθῃ ὁ ρήτωρ τοῦ βήματος καὶ νὰ ἀνέλθῃ ἄλλος ἐντίμος πολίτης, ἵνα ἐπαναλάβῃ ὅσα ὁ στιγματικὸς συνεβούλευσε, διὰ

νά μὴ λεχθῆ ὅτι ἡ Σπάρτη ἤκουσε τὰς συμβουλὰς, ἔστω καὶ ὀρθὰς, ἐνὸς τιοῦτου ὑποκειμένου.

Τὸ γεγονός τοῦτο συνστάμεν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀρθρογράφων τῆς "Ἠρας" δταν κομπολογῶσι καθ' ἑκάστην περὶ πατρίδος καὶ τιμῆς.

ΤΡΙΚΟΥΤΗΣ.

ANEMOMAZOMATA

Καθὼς αἱ γάται τράβα-τράβα λύουν ἐνίοτε τοὺς πολυπλοκωτέρους κόμβους, καὶ αἱ ἐφημερίδες μας, ἐπιβίβαν πρὸς ἡμερῶν τὸ ζήτημα τῶν συνόρων καὶ σύρουσαι αὐτὸ καθ' ἑκάστην ἔλυσαν ἐπὶ τέλει τὸν κόμβον, τὸν ὁποῖον μόλις κατώρθωσαν νὰ δέσωσιν ὁ Κουντουριώτης καὶ ὁ Σκίτ πασσαῖ.

Ζητοῦν τὴν Γούνιτσα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐπὶ τοῦ χάρτου καὶ ἡ Γούνιτσα δὲν εὑρίσκειται καὶ λίαν εὐλόγως. Ἡ Γούνιτσα εἶνε μικρὰ κλειὴ στρατηγικῆ, τὴν ὁποίαν διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὁ στρατηγὸς Γρίβας ἀπὸ μελλούσης ἀντιποίησης, τὴν ἐκρέμασε, προνοητικῶς φερόμενος εἰς τὸ ὠρολόγιόν του.

Ὁ σχεδὸν ἀνάιμακτος πόλεμος τῶν συνόρων μας ἔσχεν ὡς μόνον θύματα τὰ ταλαίπωρα κτήνη. Ἡρζατο πάλιν ἡ ἀπαρακτικὴ λιτανεία αὐτῶν ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Λάρισα καὶ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου εἰς Ἄρταν. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, τῇ εἰσηγήσει τῆς ἐν Λονδίῳ κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Φιλοζώου Ἐταιρίας ἀπήθυσεν σφοδρὰς περὶ τούτου παραστάσεις πρὸς τὸν πρωθυπουργόν, ὅστις διὰ νὰ μὴ προκαλέσῃ τὴν δυσἀρέσειαν τῆς κρταίας συμμάχου, σκέπτεται νὰ μεταφέρῃ τὰ τηλεβόλα διὰ τινῶν φίλων του βουλευτῶν.

Ἐκ τῶν 300 ἡμιόνων οὐδὲ πωλεῖ ἡ ἀγγλικὴ πρεσβεΐα μέγα μέρος, ὡς μανθάνομεν, ἀπέκτισεν ὁ κ. πρωθυπουργός, σκεπτόμενος νὰ χρησιμοποίησῃ αὐτοὺς κατὰ τὴν μέλλουσαν σύνοδον, ἀφοῦ μάλιστα εἶνε χειροηθέστατοι καὶ ἔχουσιν ἀγγλικὴν πειθαρχίαν, προτερήματα ὧν στεροῦνται πολλὰ μέλη τῆς κυβερνητικῆς πλειονοψηφίας.

Βεβαιούται, ὅτι εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων τοῦ διορίζεται ὁ Πλαταμῶνος διευθυντῆς τῆς Ριζαρίου Σχολῆς. Λέγεται μάλιστα ὅτι ἀφοῦ ἤδη ἀνεδείχθη ὁ ἅγιος ἀνὴρ ἀνώτερος τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, θέλει τῷ ἀνατεθῆ καὶ ἡ διοίκησις τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ἢ μᾶλλον συγχωνευθῆσονται αἱ δύο σχολαὶ εἰς μίαν ὑπὸ τὴν ποιμαντορικὴν διοίκησίν του.

Ἐδημοσιεύθη, ὅτι εἰς τοὺς ὑποτιθεμένους εὐτυχεῖς κατόχους τῶν ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς ἀδεσπῶτων καὶ ἀγνώ-

στων θέσεων, ἀπενεμήθη διὰ τὰς ἐξόχους ἐκδουλεύσεις των ὁ λατινικὸς τίτλος Beati possidentes. εἰς δὲ Ἄσμοδαῖος προσθέτει καὶ τὸν ἑλληνικὸν πάσης ξεροκαμπίας.

Μετριοφρονῶν ὁ Ἄσμοδαῖος καὶ μὴ ἀποδλέπων εἰς τὰ ἐπιφθὰ, εὐχεται ἐκπιθῶ θετικότερα ὑποστατικὰ ἢ ἐκείνα ἃ κατέχουσιν ἢ κολακεύονται ὅτι κατέχουσιν οἱ Beati possidentes.

Ἐτετραπὴ ὑπὸ τῶν οἰκείων κυβερνήσεων τῶν εἰς τὰ ἐπιφθὰ ἀμφόβου μεθορίου γραμμῆς στρατεύματα νὰ παίζωσι ἀδελφικῶς τὴν τυρολιμνίαν.

Σκέλι γίνεται καὶ περὶ μεταβολῆς τοῦ ἐπλισμοῦ τῶν στρατευμάτων τούτων, ὅπως ἐν ταῖς παιδιαῖς ἀποφεύγονται ἀκούσιοι τραυματισμοί.

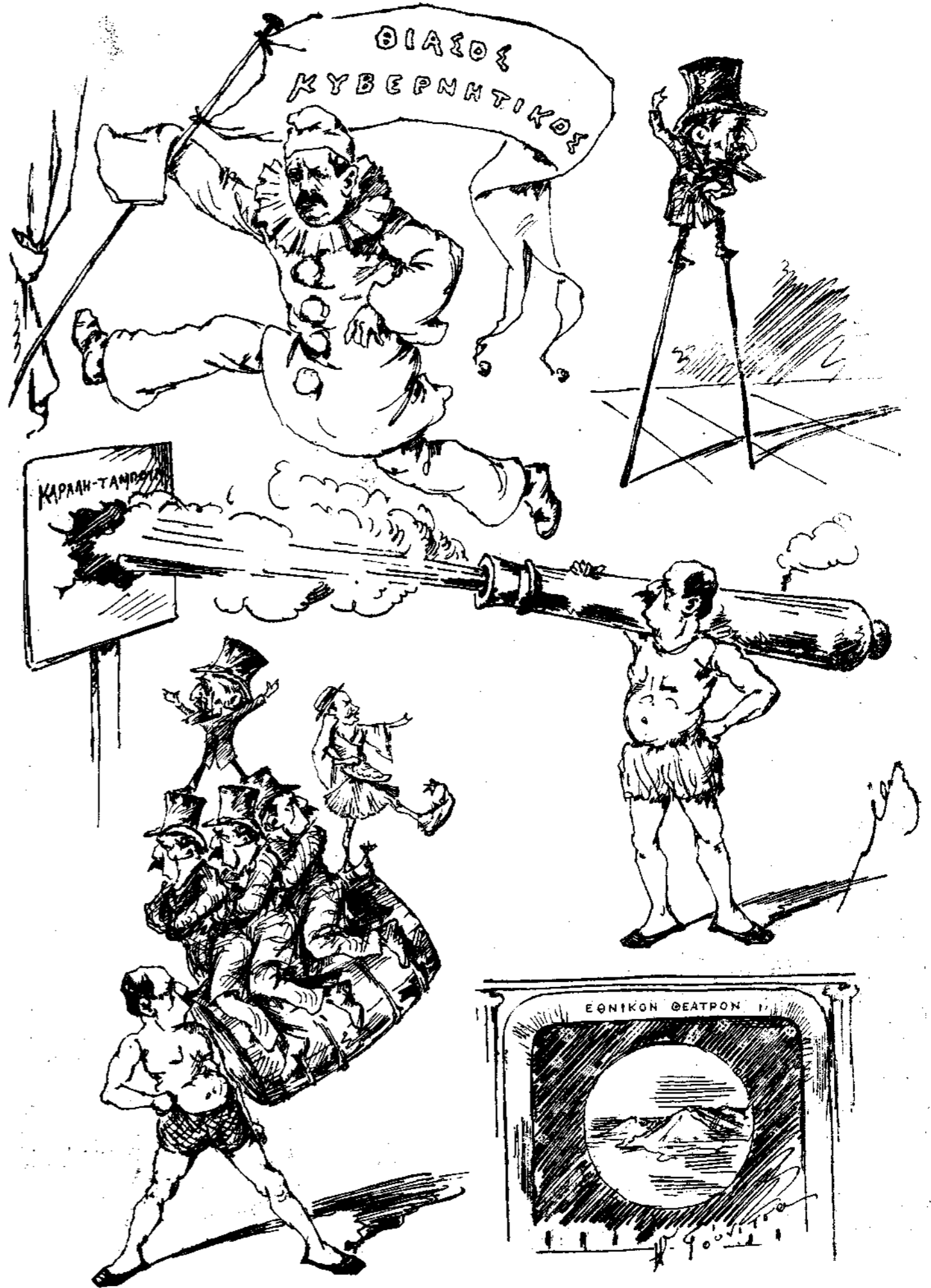
Ἐπειδὴ τὰ τοῦ μεθοριακοῦ ζητήματος ἀνέκουσι πλέον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν σάτυραν, ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ σημαίω καὶ ἐν κωμικῶν ἐπεισοδίων, ὅπερ ἠκούσαμεν ψυθιζόμενοι. Δὲν ἠξέμεραμεν πῶς, πόθεν διεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅτι ὁ ὁμολογουμένως αἰδρωκέφαλος πρωθυπουργός μας ἔπαθε δάθεν τὰς φρένας. Εἰς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσδευτῶν ἀνησυχίας ἐπὶ τούτῳ ἐνηλεγράφησε πρὸς τὸν ἐν ταῦθα συνάδελφόν του ὅπως πληροφορηθῆ τί τρέχει. Ὁ ἐν ταῦθα λαβὼν τὸ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγράφημα πρὸςβιυτῆς πορεύεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπιδεικνύει αὐτὸ εἰς τὸν ἐκπληκτον πρωθυπουργόν. Tableau!

Διαταγῇ τοῦ σοφοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, διατάχθη ν' ἀπολυμανθῶσι πρὶν πωληθῶσιν ἵπποι τινεῖς, εἰ ὅποιοι ἔθεωροῦντο ἔχοντες διάθεσιν νὰ νοσήσωσιν ἐκ κολλητικῆς ἀσθενείας. Ἡ ὑπουργικὴ διαταγῇ ἀξίζει νὰ καταχωρησθῇ εἰς τὰ ἄκρα ἄωτα τῆς περιουσίας.

Τὴν ὀρθοτέραν τῶν ἐξηγήσεων διὰ τὸ μεθοριακὸν ζήτημα ἔδωκεν ὁ πολῦτιμος τῆς Σύρου Φαρὸς, ἰδοὺ μὲ πόσον ἐμβρίθειαν διασαφίνισεν τὴν τετραφωνίαν τῆς Στοῆς, Ἐθνικοῦ Πνεύματος, Αἰῶνος καὶ Τηλεγράφου.

«Τοιοῦτοτρόπος ἡ Τουρκία ἐκράτησε τὸ κρέας καὶ μὴ ἔδωκε τὰ κόκκαλα, διότι ἡ Γούνιτσα εἶνε βουδὸν, ἀπέχον 2 ὄρες τῆς Λαρίσης, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποῖου ρεῖ ὁ Πάρνειος καὶ ὅστις εἶνε ἡ χαραχθεῖσα γραμμὴ, καὶ ἦτις μὲ τοὺς δύο στενωποὺς τῆς οἱ Τούρκοι κατέχοντες τὴν Γούνιτσα, τὴν μίαν ἐκ Ζάρκου καὶ τὴν ἄλλην ἐξ Ἐλασσῶνος, δύνανται νὰ εἰσδύσουν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ δίωρον πορείαν νὰ εἶνε εἰς Λάρισα, προσέτι δὲ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Πάρνειου ἔρχεται ἡ ξυλιὰ ἀπὸ τὰ Μέτσοβα καὶ ἀπὸ τὰ Τρικόκαλα, δύνανται νὰ ἐμποδίσουν τὴν πορείαν τῆς.»

Ἐκαταλάβετε τίποτε; — Ὅχι! — Αὐτὸ ἀκριβῶς βαίνει καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Η ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

(φαντασμαγορία).

ΜΕΡΟΣ Α'. Συναυλία τών ἐφημερίδων ἐπὶ τοῦ θέματος: *Ἐυλόγημένος ὁ ἐρχόμενος* πρὸς τιμὴν τοῦ ἐρχομένου ἐκ Βελγίου ἀναμορφωτοῦ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

Πρώτη ἀναμόρφωσις. Τρεῖς κτίσται ἐκ Βελγίου χρωματίζουν τὴν στοὰν τοῦ Ταχυδρομείου.

Δευτέρα ἀναμόρφωσις. Ὁ κ. Μινσόλας φορεῖ ἓνα νεώτερον λαίμοδέτην.

Τρίτη ἀναμόρφωσις. Κλείονται δύο θύραι καὶ ἀνοίγεται ἓν παρθύρον· ἀνακινούνται τινὲς τράπεζαι καὶ στρυμμόνεται καὶ τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα τῆς Ἀλφαβήτου ὡς κατὰ δικοὶ ἐν Μενδρεσσὲ ἐντὸς σιανοτάτου κελλίου.

* *

ΜΕΡΟΣ Β'. *Σκηὴ α'.* Διάλογος παρὰ τὴν θυρίδα τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιστολῶν.

Ὁ πολίτης. — Κύριε, ἔχω κανένα γράμμα;

Ὁ ὑπάλληλος (δὲν ἀπκντᾷ ἀλλὰ λαμβάνει δεξιμίδα ἐπιστολῶν ἀπὸ μιᾶς τραπέζης καὶ τὴν ἀποθέτει εἰς ἄλλην)

Ὁ πολίτης (μετὰ ἡμίσειαν ὥραν). — Κύριε, ἔχω κανένα γράμμα;

Ὁ ὑπάλληλος (Μεταφέρει πάλιν ἐκ τῆς τραπέζης εἰς τὴν πρώτην θέσιν τὴν ἰδίαν δέσμην τῶν ἐπιστολῶν).

Ὁ πολίτης (μετὰ μίαν ὥραν καὶ ἓν τέταρτον). — Κύριε, παρακαλῶ, ἔχω κανένα γράμμα;

Ὁ ὑπάλληλος (τὸν προσβλέπει ἀτενῶς ἐπὶ εἰκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας; καὶ κατόπιν νεύει ἀποφρακτικῶς).

Ὁ πολίτης ἀπέρχεται ἑνδακρυσ καὶ συνκντῶν φίλον τοῦ τὸν ἐρωτᾷ.

— Δὲν εἶνε ἐδῶ τὸ ταχυδρομεῖον;

— Ναί· διατί;

— Διότι ἐόμιζον ὅτι εἶνε τὸ νέον φιλανθρωπικὸν κατὰ στήμα τῶν κωραλάων.

Σκηὴ β'. Ἄλλος πολίτης ἐρωτᾷ.

— Ἔχω κανένα γράμμα;

— Ἀπὸ ποῖον μέρος;

— Ἀπὸ τὸν Βόλον.

— Δὲν ἦλθεν ἀκόμη τὸ αἰστρικὸν τῆς Τεργέστης.

Ὁ ὑπάλληλος; φεύγει ἐντρομος καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχίζει νὰ μελετᾷ τὴν Γεωγραφίαν.

Σκηὴ γ'. Ἄλλος ζητεῖ ἐπιστολήν. Ὁ ὑπάλληλος τὸν ἐρωτᾷ.

— Πῶς ὀνομάζεσθε;

— Ἀλέξανδρος Ματκνρίδης Ζαχαροπλάστης.

Ὁ ὑπάλληλος τῷ ἐγχειρίζει μίαν ἐπιστολήν ἐπιγραφμένην πρὸς τὸν κύριον Θεοφίλακτον Ἰωακειμόπουλον προλύτην τῆς θεολογίας.

Ὁ πολίτης (ἐπιστρέφων αὐτὴν). — Δὲν εἶμ' ἐγώ.

Ὁ ὑπάλληλος (παραλαμβάνων αὐτὴν μετὰ θυμοῦ). Τότε μὲ μοῦ ζητεῖς γράμμα;

Σκηὴ δ'. Εἰς πολίτης ἀποσφραγίζων ἐπιστολήν πρὸ τοῦ

περιστυλίου τοῦ ταχυδρομείου· αἶφνης ὠχρῖξ ἀναγινώσκων τὰς ἐξῆς λέξεις:

« Προσφιλέστατέ μοι σύζυγε!

» Σοὶ καθιστῶ γ-ωσ-ὸν μετὰ χαρᾶς ὅτι χθὲς σὲ κατήστικα πατέρα ἐνὸς ὠραίου ἄρρενος . . .

Ὁ δυστυχὴς πολίτης ἀνακράζει.

— Πατέρα μετὰ τριῶν μόνον μηνῶν γάμον! . . . καὶ ἔχῃ τὴν ἀναίδειαν! . . .

Καὶ φέρει τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον, καὶ σπεύδει πρὸς τὸ δικηγόρον τοῦ διὰ νὰ κάμῃ αἴτησιν διαζυγίου καὶ μόνον ὅτι ἐξάγῃ τὴν ἐπιστολήν βλέπει ὅτι ἡ ἐπιτολή δὲν εἶνε ἐκ Πύργου, ἀλλ' ἐκ Βεροῖας καὶ ὅτι ἀπευθύνεται εἰς ἄλλον.

Σκηὴ ε'. Πασὰ τὴν θυρίδα εἰς φοιτητῆς.

— Κύριε, κυττάξατε καλὰ πρέπει νὰ ἔχω ἐπιστολήν μὴ μίαν ἐπιταγὴν μέσα.

— Σὰς ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν ἔχετε.

— Σὰς ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἔχω.

— Σὰς ἐπαναλαμβάνω νὰ μὴ μὲ σκοτίζετε.

Ὁ φοιτητῆς ἀπέρχεται περίλυπος ψιθυρίζων.

— Ἀσπλαγγνε πᾶτερ! καὶ τώρα εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπογράψω συναλλαγματικὴν μὲ 75 τοῖς 0/0.

Δέκα δὲ βήματα πρὸ αὐτοῦ ἕτερος φοιτητῆς λέγει κατ' ἑαυτὸν τριβίων τὰς χεῖρας.

— Τί ἀνέλπιστος τύχη! Δὲν εἶνε ἰδική μου ἡ ἐπιταγή, ἀλλ' ἀφοῦ εἶνε πρὸς τὸν κομιστὴν ἐμπορῶ νὰ τὴν ἐξαργυρώσω καὶ νὰ οἰκονομήσω τὸν ξενοδόχον. Διὰ τὰ κατόπιν ἔχῃ ὁ Θεός!

Σκηὴ ς'. Νεανίας τις λαμβάνει ἐπιστολήν χρονολογημένην ἀπὸ τῆς 25 Ἀπριλίου· ἀνχινώσκει αὐτὴν ἐν τάχει καὶ βλέπει « Τέκνον μου, ὁ θεός σου πίνει τὰ λοίσθια· ἀμα λάβῃς τὴν παρῦσκαν σπεῦσε διότι πρόκειται νὰ κάμῃ τὴν διαθήκην σου. » Ὁ νεανίας ἐπιστρέφει εἰς τὴν θυρίδα τρέμων ἕτ τῶν νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τοσοῦτον βραδέως τῷ ἐγχειρίζεται ἡ ἐπιστολή καὶ ὁ ὑπάλληλος εἰς μόνην ἀπάντησιν τῷ ἐγχειρίζει ἄλλην μίαν μεταγενεστέραν, ἣτις λέγει: « Ὁ θεός σου ἀπέθανε καὶ κατέστητε κληρονόμον τὸν ἐξάδελφόν σου. » Ὁ νεανίας ἀπελπισ ἀνευρίσκει δικηγόρον καὶ ἐγείρει ἀγωγήν κατὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων, ἐξαιτούμενος νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ, καθιστῶν αὐτὸν κληρονόμον τοῦ.

* *

ΜΕΡΟΣ Γ'. Εἰκὼν. Φαίνονται ὁ κ. Κροικιδᾶς, ὁ κ. Ῥοντόπουλος καὶ ἄλλοι ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι μεταβαίνοντες εἰς Βέλγιον ὅπως ἀναμορφώσωσι τὰ Βελγικὰ ταχυδρομεῖα.

ΔΟΝ ΚΛΕΩΠΑΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου τὰ γραφεῖα τῆς « Ἑλληνικῆς Ἀποπλοῖας » καὶ τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας τοῦ « Φοίνικος » μετὰ νέχθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ἱεροσολίμου οἰκίαν τοῦ κ. Σγούρα, κειμένην μεταξὺ τῶν οἰκιῶν τῶν κκ. Σούδη καὶ Κορωνάου.